

Bp. 1903. III. 25.

O

Édes Barátom!

végkélem áronkém
aranyos, melegsé-
gis, baráti soraiddnak
és főleg annak, hogy
legközelebb vizsgátlak
lak és akkor mindent
- magatént beszélt -
előszóval elmondhatom
egymásnak. Nem is
irham volna most,
azonban tudatni aka-
rom veled, hogy kedves
felismerés, erős, egészséges,

his leányával aján-
dózkodott meg és hozz-
iggy ő, mind az utolsó
egyszerűség. Nagyon kis-
len légy kezét est al-
malmitag Mevve tünd &
Nagyságának - Kínch kezét
is csókoltatón. - Tudtára
adni, azon hō óhajom
Miséreleiben, hogy ő is haj-
nélkül Szevencsese, essek
túl a nehéz óráin.

Személyem, mikélyt
megérkeztél tudomra adni,
és minél többet lehetünk.

esténkiert együtt, ha esteid
nincsenedk lefozhalva.

Igar karáti szeretettel

Pitád

Thomson